

تن پوش مردان در طهران قدیم

۳ بهمن ۱۳۹۴ ساعت ۲۲:۱۴

در این دوران، بازار کلاه دوزها رونق بسیار خوبی داشت. معروف ترین کلاه هایی که مردان آن دوره بر سر می گذاشتند کلاه های نمدی، پوستی و مقوایی بود که بعد از آن کلاه پهلوی یا کلاه اجباری خاتم کلاه ها شد.

جوان و تاریخ: در طهران قدیم تن پوش بسیاری از مردان، لباسی بلند و گشاد به نام جبه بود چون این تن پوش بسیار راحت و دوام خوبی داشت و مردم دیگر نقاط کشور روی خوشی به آن نشان دادند تا آنجا که در کل ایران جبه، لباس رسمی شناخته شد که با توجه به طبقات مختلف جامعه، جنس جبه گوناگون بود. طبقات ممتاز، جبه شان را از جنس ماهوت می دوختند و سایر طبقات که استطاعت خرید ماهوت را نداشتند از پارچه های دستباف ایرانی استفاده می کردند. همه مردان بعد از پوشیدن جبه، شالی به کمر می بستند که برایشان حکم جیب داشت.

کفش مردان نیز با توجه به تناسب توان مالی، گیوه، چاروق و نعلین بود که البته بعد از کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ که طرح هماهنگ کردن لباس مردم به مرحله اجرا گذاشته شد کت و شلوار و کفش هایی به شکل امروزی جایگزین قبا، جبه و نعلین شد و اما کلاه یا به عبارت دیگر شال کلاه، بخش جدانشدنی از لباس مردان به شمار می رفت. در آن دوره کلاه برای مرد به منزله چادر برای زن بود و مردی بدون کلاه در کوچه و بازار دیده نمی شد.

کلاه از این جهت ضروری بود که مردان عضو «سر» را سلطان و فرمانده بدن می پنداشتند و اعتقادشان بر این بود که باید برای این عضو، حرمتی بسیار قایل شد تا آنجایی که حتی هنگام خواب، عرقچین بر سر می گذاشتند و جز دیوانگان، مردی بدون کلاه دیده نمی شد.

از خرافاتی که مردم به آن بسیار اهمیت می دادند این بود که اگر مردی بدون کلاه، آب بخورد دلیل بر عدم عقل و حواس وی است و اگر بنا به دلایلی عرقچین از سرشان می افتاد، کف دست شان را روی سر می گذاشتند و آب می خوردند.

در این دوران، بازار کلاه دوزها رونق بسیار خوبی داشت. معروف ترین کلاه هایی که مردان آن دوره بر سر می گذاشتند کلاه های نمدی، پوستی و مقوایی بود که بعد از آن کلاه پهلوی یا کلاه اجباری خاتم کلاه ها شد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۱۷۴۸/تند-چوشه-مردان-طهران-قدیم>